

If undelivered return to:
**"GLASILOK. S. K.
JEDNOTE"**
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Swiss Circulation 14,000
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate.
 For members yearly \$2.54
 For nonmembers \$3.00
 Foreign Countries \$3.00
 Telephone: Randolph 628

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 40. — No. 40.

CLEVELAND, O., 1. OKTOBRA (OCTOBER), 1924.

Največji slovenski tednik
 v Združenih državah.

Izhaja vsako sredo.

Ima 14,000 naročnikov

Naročnina:

Za člana, na leto	\$0.84
Za nečlane	\$1.00
Za izvenzem	\$3.00

NASLOV

uredništvo in paravnalna:

6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.

Telefon: Randolph 628

Leto X.—Volume X.

VELIKA JUBILEJNA KAMPAJNA OTVORJENA.

V "Glasilu" minulega tedna je bilo uradno poročano, da je glavni odbor Jednote določil razpis kampanje za pridobitev novih članov in članic 1. oktobra t. l. Ta kampanja je sedaj otvorenja. Namen te kampanje je, pridobiti 1,000 novih članov in članice v odrastili oddelki in pridobitev 1,900 članov in članic v Mladinski oddelku, da bo tako ta oddelek štel 10,000 udov.

Glavni odbor Jednote je v ta minula določil 9 nagrad za odrastili zopet 9 nagrad za Mladinski oddelki. Nagrade za vsak oddelok so: tri po \$50, tri po \$25 in tri po \$15. (Opomba: V zadnjem naznanih je bila tretja nagrada pomotoma označena.) Z drugo besedo rečeno:

Za odrastli oddelok je določenih nagrad v skupnem znesku \$270 in za Mladinski oddelok zopet \$270.

Poleg teh nagrad ostanejo v veljavi vse že preje po odboru določene nagrade, in sicer: Za vsakega novega člana ali članico odrastila oddelka se plača onemu člangu ali članici, ki prosiča ali prosilko priporoči za pristop v Jednoto \$1; ravno tako so v veljavi nagrade \$25, \$15 in \$10 za ona tri društva, ki bodo pridobila tekom druge polovice tekočega leta največje število novih članov in članice v obeh oddelkih.

Za Mladinski oddelok pa je poleg zgoraj navedenih nagrad v veljavi do novega leta tudi določena nagrada 50 centov za

vsakega novega člana ali članico.

S tem se nudi najlepšo priliko vsakemu krajevnemu društvu, kakor tudi vsakemu posameznemu člangu in članici dobiti ene ali druge vrste nagrada.

Kampanja je razpisana za dobo šestih mesecev. Kako hitro bo kampanja zaključena in kdaj bo, naš cilj dosežen, je to naj-odvisno od marljivega dela.

Da li mogoče, da se bo kampanja zaključila v teku šestih mesecev? Gotovo, da je! Še prej kakor v šestih mesecih lahko dosežemo naš cilj, ako se vsi oprimemo dela. Pri tem se ne sme dela prepuščati ali izvršati samo na društvene odbornike in odbornice. Treba je,

da se vsak posamezni član, vsaka posamezna članica zavzame za to in agitirat ter pridobivati novih članov in članic. Jednote je nas vseh, in zato smo vsi enako dolžni delati za nje pravciv in napredek.

Zaradi tega je upati, da ne bo društva, ne posameznega člangu ali članice, ki bi ne zavhal rokovov in ne deloval za večjo in močnejšo K. S. K. Jednote!

Vsakdo naj se spomni na velenike dobrote in koristi, ki jih je naša Jednota napravila tekom njenega obstanka. Vsakteri naj ima pred očmi te dobrote in koristi. Vsakteri naj pomni, da smo dela za večjo in močnejšo Jednoto, dela sam sebi v korist. Več ko nas bo združenih

pod zastavo naše dične K. S. K. Jednote, toliko laguje bomo reševali dolžnosti, ki nas vežejo, napram članstvu in njih dejicev.

Zato, dragi sobratje in sestre, pojdimo vse kot eden na de! Pravice imamo vse enake, imejmo tudi vse enake dolžnosti!

Kampanja je otvorjena, torej na delo do zmage!

Z bratskim pozdravom,
JOSIP ZALAR, glav. tajnik.
 Joliet, Ill., 1. oktober, 1924.

Redek slučaj.

V današnji številki je priobčeno v uradnem naznalu umrilih, tako tudi v posebnem mrtvaškem naznalu ime pokojnega sobrata Markota Svegel, čla-

na društva Dobri Pastir, št. 183 v Ambridge, Pa., katerega plačal za \$1,000 posmrtninske zavarovalnine samo en asesment v znesku \$1.91.

Ta redek slučaj naj bo vsem onim v izgled in spomin, ki se ne spadajo k nobeni podporni organizaciji. Smrt nepričakovano potrka na vrata in nič ne izbira; gorje onim, ki niso prekrbljeni s kakim jednotnim certifikatom v sličnih slučajih!

Slučaj pokojnega sobrata Svegel naj nam bo osobito v sedanji veliki jubilejni kampanji v dokaz, da naša Jednota svoje obveznosti pri izplačevanju posmrtnine točno izvršuje.

K. S. K. Jednota je izplačala dne 24. julija, 1924, umrl je pa že \$2,382,817 skupne podpore.

RUDNIŠKA KATASTROFA V SUBLET, WYO., ZAHTEVALA 12 SLOVENSKIH ŽRTEV.
 (Ustvarjeno poročilo)

Sublet, Wyo. 25. septembra — Dodatno k že objavljenem poročilu o grozni nesreči, ki se je pripetila v tukajšnjem rudniku dne 16. septembra, ob 11:45 dopoldne omenjam še sledede:

Rudniška katastrofa je zahvalila 39 človeških žrtev; med temi je dvanajst (12) Slovencev. Trije so člani našega društva Marija Zdravje Bolnikov, št. 94 K. S. K. Jednote in sicer John Pagon, Ladislav Pagon (njegov sin) in Josip Rakun. Slednji je bil predsednik društva, drugi je bil tajnik, prvi pa nadzornik; slike teh in kratek životopis istih ste obelodanili že v zadnji številki.

Drugi ponesrečeni so: Josip Felicjan, Frank Visočnik, Anton Turk, Josip Borštnar, Anton Rose, Anton Kralj, Frank Jenko, Josip Boštjančič in John Moščun. Izvezem zadnjih dve, so ostali spadali k S. N. P. Jednoti in J. S. K. Jednoti.

Zakosten je bil prizor pred vhodom v rov, ko so jokajoče žene klicale svoje može, otroci pa svoje očete; toda — vse zama. Vecinoma so bili vsi družinski očetje, ki zapuščajo od 4 do 8 otrok.

Pokojni sobrat John Pagon je bil star 46 let, njegov sin Ladislav pa 18 let. Oče (John) je prišel v Ameriko iz Nove Oselice trikrat; nedavno je dobil semkaj vso svojo družino, misleč, da bo na stara leta živel zadovoljno; toda smrt mu je prekrizala račune. Zapatela ženo, I sin in 4 hčere.

Josip Rakun, star 43 let je, nakar je kmalu pristopil k druži Ameriko je prišel leta 1913, bil doma iz Rečice pri Celju. V štvi št. 94 K. S. K. Jednote; bil je štiri leta družbeni predsednik. Zapušča 8 otrok in sicer 6 od prejšnjih možev ter 2 lastni hčerki.

Pogreb se je vršil v nedeljo 21. septembra ob 10. uri s sveto mašo zadušnicu; takega pogreba še ni bilo na Kemmerer.

Agitirajte za K. S. K. Jednoto!

Osem smo jih pokopali v nedeljo, 4 se pa nahajajo še v premogorovu, ker je ves v razvalinah, da redilno moštvo ne more priti do njih.

Cegava je krivda te nesreča? Seveda, kompanija bo rekla, da so razstrebe povzročili delavci, kar pa ni res. Kompanije se v obči premalo brigajo za zadostne varnostne naprave v premogovnikih.

Ta katastrofa nas uči, kako potrebna so podpora društva za naše Slovence. Vzemite si izgled nesrečne vdove in si, kaj može in očetje so se pri delu ponesrečili. Razne Jednote bodo sedaj izplačale tem družinam nekaj podpore v veliki sili, da jim bo v prvo tolažo.

Zdaj se pa v imenu vseh prizadetih družin lepo zahvaljujemo vsem slovenskim društvtvom na Subletu in okoliči in špioti vsem Slovencem za tako obilno vdeležbo pri pogrebu naših nesrečnih rojakov. Hudo prizadetim družinam izrekamo v imenu našega društva št. 94, K. S. K. Jednote iskreno sožanje. Vi pa, dragi nam sobratje, počivajte v miru. Lahka naj vam bo ameriška gruda!

Za odbor:

John Robnik, predsednik; Konst. Podlesnik, tajnik; Alojzij Orešnik, blagajnik.

Slovene slikar smrti.

Hingham, Mass. — Pred nedavnim je umrl tu živeči slavní ameriški slikar živali in pokrajini, Aleksander Pope, v 75. letu svoje starosti. Našli so mirtvega v njegovem avtomobilu nedaleč od mesta.

Odstavljen predsednik chiliske republike.

Santiago, Chile, 25. sept. — Dosedanji predsednik chiliske republike Alessandri se je moral na zahtevo vladnega kabimenta svoji službi odpovedati; na njegovo mesto je imenovan general Louis Altamarino. Poleg tega bo moral biti predsednik tudi bežati iz dežele, ker je bil sedanji vladni predsednik.

Pogreb se je vršil v nedeljo 21. septembra ob 10. uri s sveto mašo zadušnicu; takega pogreba še ni bilo na Kemmerer.

Citatje lepe nagrade jubilejne kampanje!

CLEVELANDSKIE NOVICE.

— V soboto popoldne je umrl Rudolf Perušek, mladenič star 20 let, sin Ivana Perušeka, učenca, stanjujoč na 1064 E. 61st St. Ranjki. Perušek je bil hudo bolan ves čas, odkar mu je umrl oče, že celih 13 let. Iz družine Perušek je fant že četrtek med umrili. Tekoči mesec bo 13 let, odkar je umrl oče, Frank Perušek, leta 1922. pa sta umrli v družini sin Edvard, star 20 let, in istega leta je umrl hčerka, starca 15 let. Z masterjo živi še sin Louis, star 26 let, in Joseph, star 16 let. Starejši sin Frank je oženjen, star 28 let. Naj počiva v miru, preostalim sorodnikom pa naše iskreno sožanje!

— V nedeljo dne 28. septembra je obhajal dobro poznani Mr. Joseph Jaklich, izvanredno in redko slavnost — 50 letnico svojega zakona ali zlato poroko. Mr. in Mrs. Jaklich stanjajueta na 6101 St. Clair Ave. Mr. Jaklich je eden najstarejših naših naseljencev v Clevelandu, kjer biva že nad 35 let. Doma je iz Kukove vasi, fara Polom na Kranjskem, žena pa iz Stajerskega. Dolga leta je delal pri Pennsylvania železnic, pozneje pa je imel nekaj časa gostilno ne 61. cesti in St. Clair Ave. Poznan je po širnem Clevelandu. Star je 74 let, njegova soprona pa 78 let, in ob sta še čila in zdrava. Prijavljanimi zakoncerji želimo še prav dolgo in zdravo ter srečno življenje!

— Zadnji četrtek so na Common Pleas sodniji dobili slediči rojaki državljanske papirje: Anton Travnik, Jos. Staub, John Črnelič, John Kasteš, Louis Lustig, Tom Tekavec, Louis Jerkič, John Kovačič, Jos. Komič, Anton Prince, Lov. Smrček, Jos. Matko, Jos. Sinjar, Andrew Račin, Jos. Cvelebar, Anton Makšek, Fr. Borich, John Balish, Aug. Stokelj, John Pretnar, Frank Benčič, Anton Jerman, Louis Gregorič, John Polz, Marko Živodar, Nick Plavšan, Jakob Matko, Jos. Gregorič in Louis Tomšič. Vsem

Ne odobravajo zdravitev z S. N. P. Jednoto.

V Clevelandu, O., se vrši že drugi teden VI. redna konvenca S. S. P. Z. Na seji dne 25. septembra je prisla na dnevni red točka glede združenja z S. N. P. Jednoto. Proti združenju je bilo oddanih 23 glasov, za združenje pa 43. Ker ni predlog zmagal z dvetretjinsko večino (44 glasovi), je torej združitvena točka propadla ravno za en glas.

Delujmo za močnejšo in večjo K. S. K. Jednoto!

novim državljanim iskreno častitamo!

— Jutri, v četrtek, dne 2. oktobra se vrši v Clevelandu registracija za vse volilce in volilke. Registrirati se mora absolutno vsakdo, ki se hoče letos dne 4. novembra vdeležiti naših (predsedniških) volitev. Registracija traja od 9. do 3. ure popoldne in od 5 do 10. ure zvečer. Volilno pravico imajo oni državljani, ki živijo že 1 leto v naši državi in 30 dni v precinku. Dotični, ki so se presežili, naj se zglašijo na registracijski dan v starini volilni koči, potem naj gredo pa še v novo volilno kočo.

— Veliko zanimanje vlada med rojaki za prihodnjo prireditev pevskoga društva "Soča" v Collinwoodu, ki se bo vršila 5. oktobra v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Ker že dve leti ni bilo javnega koncerta društva "Soča," je zanimanje toliko večje. Poleg bogatih koncertnih točk se bo uprizorilo tudi najnovejšo veseloigrko "Stari grehi. Ta dvojna prireditev bo samo za eno vstopnino. Vstopnice v predprodaji so za 25 centov cenejše kot pri vratih dvoran. Dobilo se pri vseh članih "Soče."

— Mr. Frank Krašovec najemnik Grdinove dvorane je dal oder prenoviti in dvorano preplešati. Oder krasil sedaj nov zastor s sliko Bleida; za razne igre so tudi na razpolago nove kulise: gozd, meščanska in kmečka soba. To delo je izvršil naš slovenski slikar Josip Likar.

— Jackie Coogan v avdijenci pri papežu.

Rim, 29. septembra. — Danes je papež Pij XI. sprejel v avdijenco slovečega mladega ameriškega kino igralca Jackie Coogan-a in njegove starše, ki so z njim na potu v Armenijo. Komaj 9 letni Jackie je bil vsled te redke avdijence zelo ganjen. "Sv. oče mu je v spomin podaril svojo arsbrno kolajno, nakar je vsem Coogan-vim podelil papežev blagoslov.

Mlad Jackie Coogan je zaslovel še le zadnja leta, ker je neprekonsni igralec za otroške uloge; valed tega si je zaslužil že ogromno premoženje. Zdaj je na potu proti Armeniji; s sabo ima več vagonov šivil, mleka in oblike za ubožno armensko mladino, koje blago je on deloma kupil in deloma na kolatkot v Ameriki.

ZASTRUPILA MOŽA.

Grozen čin nezveste premagarje žene.

Marion, Ill., 27. septembra. — V državi Illinois se je v kratkem času priprnil že drugi slučaj zastrupljenja vseh prepovedanih v zvezzi z "bootleggerji." Ker so vse judovske cerkvene-kongregacije za svoje obrede dobivajo vino iz državnih skladničev.

K. S. K. J. K. S. K. J.

Razpisane nagrade

povodom

Velike jubilejne kampanje K. S. K. J.

KAMPANJA OTVORJENA 1. OKT. 1924.
ZAKLJUCEK ISTE 31. MARCA 1925.

STARE veljavne nagrade za POSAMEZNE CLANE(ICE):

- A. Za vsakega novega člana(ico) odrastlega (aktivnega) oddelka prejme član(ica), ki prosiča predlaga \$1.00.
- B. Za vsakega novega člana(ico) mladinskega oddelka prejme član(ica), ki ga predlaga 50c.
- C. Stare veljavne nagrade za KRAJEVNA DRUŠTVA za OBA oddelka, aktivni in mladinski:
 - I. nagrada \$25.00 za ono društvo, ki bo od 1. jul. do 31. dec. t. l. pridobilo največ članov ali članic.
 - II. nagrada \$15.00.
 - III. nagrada \$10.00.

NOVE nagrade za KRAJEVNA DRUŠTVA, veljavne za pridobivanje članstva za aktivni in mladinski oddelki:

- D. PRVA skupina društev, broječa do 100 članov:
 - I. nagrada \$50.00, II. nagrada \$25.00, III. nagrada \$15.00.
- E. DRUGA skupina društev, broječa od 100—200 članov I. nagrada \$50.00, II. nagrada \$25.00, III. nagrada \$15.00.
- F. TRETJA skupina društev, broječa nad 200 članov: I. nagrada \$50.00, II. nagrada \$25.00, III. nagrada \$15.00.

KATOLIŠKI SLOVENCI IN SLOVENKE! PRISTOPAJTE K NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI SLOV. KATOL. PODP. ORGANIZACIJI: K. S. K. JEDNOTI!

K. S. K. J. K. S. K. J. K. S. K. J. K. S. K. J.

POZIV NA SEJO:
Iz urada društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

Naznanjam, da je bilo na zadnjem mesečni seji (septembra) sklenjeno, da se pozove potom "Glasila" vse člane na prihodnjo sejo, vršeč se dne 5. oktobra.

Ker bo več važnih točk na dnevnu redu, in tudi nadzorniki bodo poročali tretji četrtletni račun, zatorej upam, da se bodo cenjeni člani vdeležili prihodnje seje v polnem številu. Po seji se bo vršila razprodaja različnega blaga, ki nam je preostalo od zadnjega bazara. Vse to blago se bo prodalo po znanih ceni. Naprodaj bodo: ogledala, preproge, kuhinjska poseda, več vrst namizne posode itd. Katerega veseli kaj kupiti, naj se gotovo vdeleži prihodnje seje.

Nadalje opominjam člane, da poravnajo svoj dolg napram društvo. Leto se bliža h koncu, in vsakdo je dolžan, da poravnava zaostale asesmente ob koncu leta; to bom strogo zahteval od vsakega člana, da mi bo tedaj mogoče predložiti čisti celoletni račun sobratom nadzornikom v pregled. Osobito opominjam one člane, ki dolgujejo že za več mesecov, da stvar poravnate prej ko mogoče, kajti kadar se velika sveta nabere, je težje plačati, kajkor pa vsak mesec sproti. Kdor se ne bo oziral na ta moj opomin, se bo z njim postopalo po pravilih K. S. K. Jednote.

S sobratskim pozdravom,
John Plut, tajnik

Dostavek — V neki številki "Glasila" je bilo pomotoma izpuščeno društvo sv. Jožefa, št.

zati se pravila da ne krajimo našu blagajnu.

Pozivaju se svi članovi da dodju na buduči ajednicu, pošto ce se čitati prvo izvješće od kako smo se ajednili, gdje će imati svaki priliku da čuje, kako društvo obstoji, i biti će izvješće o pikniku. Umoljevaju se svi članovi koji su radi besposlice otišli iz mesta, a nisu do sada prijavili svoje adrese, da to odmah učinu. Time će se odstraniti poteškoće kod uplačivanja. Svoje adrese šaljite na računovadju. Koji se ne prijavi a ostane sa uplatom, biti će suspendiran odmah.

Sa bratskim pozdravom cje-lokupnom članstvu K. S. K. Jednote,

W. M. Radočaj, tajnik.

Iz urada društva sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill.

Drage sestre! Naznanjam vam, da se vrši važna seja dne 5. oktobra, kjer bo prebran zadnji trimesečni račun. Nadalje bo treba razmotrovati glede sedanjih naših društvenih pravil; ako morda ista niso komu všeč, ni treba dolžiti predsednice, ker vsi se moramo ravnati po njih, dokler so v veljavi. Pravil pa ne moremo popravljati na navadni seji, zato naj se o njih razmotriva meseca oktobra in novembra; meseca decembra, ko bo največ članic na glavnih seji, naj se pravila prebere, in na januarski seji pa potrdi.

Znano mi je, da imamo še doči starh pravil na rokah, da bi dale nova tiskati, naj pride to vaj v zapisnik, da bi se po istem ravnale članice; posebno odbor naj bi se potrudil, kolikor mogoče natanko seznaniti se s pravili, in da jih tudi strogo izpolnjuje; na ta način bi zavladal pri društvu najlepši red.

Kakor že poročano, se je dne 24. septembra poročila Miss Ana Bučar z Mr. Martinom Jurčičem. Poroka se je vršila s slovesno sv. mašo ob 9. uri, katero je daroval. Č. g. Šupnik Rev. J. Plešnik. Tovarška priporoki je bila Miss Egija Bučar, nevestina sestra, tovarša pa ženinov brat, Albin Jurčič. Svojase so se tudi vdeležili nevestini starši tako tudi ženinovi bratje, sestre in sorodniki in tudi veliko članic našega društva sv. Genovefe je novoporočencem izkažalo svojo čast z vdeležbo pri sv. maši.

Oltar je bil krasno razsvetljen in lepo ozaljjan, ker je bila nevesta članica Marijine družbe in tovaršica. Tako ste tudi obe v nadzornem odboru našega društva sv. Genovefe, vedno jaka delavne za društvo in cerkev. Ženitovanjska zabava se je vršila na domu nevestinih staršev: stanovala bosta pri ženinovih starših na Center St.

Obilo blagoslova in sreče želimo novoporočencem. Bog vaj živi!

Mary Mušič in Peter Mušič bosta obhajala dne 21. oktobra 25 letnico ali srebrno poroko s tem, da se bo braha peta sv. mesec za vse prejete dobrote, katere sta prejela v minulih 25 letih.

Ker je Mrs. Mary Mušič večletna, vedno tako marljiva članica našega društva in tudi sedanja podpredsednica, in ker vsem njeni družina spada k naši K. S. K. Jednote, želimo obema slavljencema, da bi dočakala še zlato poroko.

Kaklepavate cenjene članice se enkrat opozarjam na prihodnjo sejo dne 5. oktobra.

S sestreljnim pozdravom,
Antonija Strana, predsednica dr. št. 108.

Iz urada društva sv. Petar i Pavla, br. 64, Etna, Pa.

Daje se do znanja onoj brači, kiči nisu bila na prošloj sjednici, da smo poprimili sliječni zaključek: Svaki član, koji dugeviše od dvije uplate, biti će suspendiran.

Ovo je zaključeno zato, što nekoja brača ne polaze sjednice, niti plačaju redovito svoje asesmente. Svaki se sjeti odječne blagajne kad treba pomoci, ali zaboravlja vršiti svoje dužnosti prema blagajni. Radi tega mi čemo biti strogi i dr.

pristop v naše društvo sv. Jožefa, št. 148, K. S. K. Jednote.

Torej rojaki, kateri še niste pri naši slavni K. S. K. Jednoti, pristopite! Sedaj se vam nudi lepa prilika; nkar ne zamudite, ampak pride takoj na prvo sejo in pristopite, kajti vsakde je lahko in morebiti ponosen, ako je član naša slavna, najstarejša in najbogatejša katoliška podporne organizacije, K. S. K. Jednote.

Nadalje se opominja vse člane našega društva na sklep julijanske seje, ko je bilo na vabilo društva Kraljica Majnika sklenjeno, da se korporativno vdeležimo njih slavnosti ob priliki blagoslavljenja nove društvene zastave. Ker pa ni bil določen dan slavnosti radi še nedovršenega bandera, se sedaj naznamena, da omenjeno društvo predriča do slavnosti dne 5. oktobra, ob 3. uri popoldne. Ker nam to ni bilo naznanjeno predzadnjemu seju, je torej društveni odbor sklenil, da se vrši prihodnja seja dne 4. oktobra ob 7. uri zvezčer.

Ako bi se kateri član ne mogel vdeležiti omenjene seje, se bo pa za iste pobiral asesment na domu tajnika 5. oktobra od 12:30 do 2. ure popoldne. Ker se članice društva Kraljica Majnika vselej odzovejo kakor šenkoli vabilu pririvedne našega društva, zato je naša dolžnost, da se tudi mi polnoštivalno vdeležimo imenovane slavnosti. Zbiramo se ob 2:30 popoldne omenjeni dan v Slovenskem Narodnem Domu.

S sobratskim pozdravom,
Domin Blatnik, tajnik.

Iz urada društva sv. Martina, št. 178, Chicago, Ill.

Uradno se nananja vsem članom imenovanega društva, da bi se vsi vdeležili prihodnje seje dne 12. oktobra. Ker imamo dosti važnih stvari za rešiti, kar je samemu odboru nemogoče, a članov pa ni na sejo, zato ste še enkrat prošen, da pride na prihodnjo sejo gotovo vsi!

Dalje apeliramo na vse člane, da bi pridobili vsak po enega novega člana za naše društvo sv. Martina, št. 178 in našo dično K. S. K. Jednote. Pripeljite v našo sredino vse svoje prijatelje in rojake iz Prekmurja; razložite jim koristi in razne podpore, katere daje naša Jednota; za vsakega novega člana dobite \$1 nagrada. Vi imate svoje žene in deči, ki še niso nikjer zavarovani; vpišite še iste v naše društvo; s tem boste pomagali društvu, najbolj pa še samim sebi. Za deco se plačuje pri naši Jednoti v mladinskem oddelku zelo malo: samo 15 centov na mesec!

Se enkrat se obračamo s tem na vse prekmurske Slovence iz Chicaga, da pristopite v naše društvo sv. Martina, ker nihče ne ve ne ure, ne dneva, kje ga lahko nesreča zadene, potem morajo pa žena (vdova) in dečki stradati. Glavna dolžnost vsakega očeta je, da spada k kakemu podpornemu društvu.

Dalje vam priporočamo, da dajte naše Jednotino glasilo, ko isto predelite, tudi svojim prijateljem in znancem na ogled; v tem listu bo videl namen in pomen društva ter Jednote. Osobito bodo naši rojaki radi sedaj čitali glasilo, kjer je zgodovina in opis našega rojstnega kraja priobčena pod napisom: "Prekmurje."

S sobratskim pozdravom, za odbor:

Joseph Ray, predsednik.
Stevan Petek, tajnik.
Stevan Zapčić, blagajnik.

S POTA.
(Zahvala)

Kar potujem, mi ni grekješega v zapisniku kot pred leti o umrli moji materi in pred kakimi tremi leti zopet o smrti zaspanem blagom prijatelju. Magr. Josip F. Buh-u. In zopet pa dne 11. septembra 1924, ko je v Chisholm, Minn., smrt pretrgalna nit življenja moji edini rodbinski sestri v Ameriki, Mrs. Ursuli Ozbot, rojena leta

1858 v Planini pri Raketu, Kranjsko.

V tako tužnih dneh, bodisi ob mrtvjaški postelji, kot ob rakvi pokojne sestre, izrekam vsem: Hvala! Hvala vam za vse, kar ste ji v življenju dobrega storili, bodisi na potovanju kakor tudi z zadnjimi obiski.

Vse to me vplivalo kot blagejno olje na rane v tugi.

Povodom briske izgube dragi ljubljene mi sestre sem prejel toliko sožalnih pisem od bližnje in daleč, da se ne morem vsem še posebej zahvaliti. Hvala vam torej za izraženo mi sočutje!

Hvala tudi slovenskim listom, med katerimi je bilo tudi "Glasilo K. S. K. Jednote" za sožalne izraze. Hvala vam vsem, za vse!

Matija Pogorelc,
(s pota)

dne 27. septembra, 1924.

PREMEMBE V SLOVENSKI TRGOVINI.

O premembah znanih Grdinovih trgovin z pohištvo v Clevelandu, O., se nam poroča sledi:

V pondeljek in včeraj so bile trgovine zapre vsled inventarja preureditve, lastništva in novega vodstva. Danes, v sredo, 1. oktobra so pa trgovine zopet odprte pod novim vodstvom in lastništvom A. Grdina in sinovi. Grdinove trgovine s pohištvo so bile zadnjih 5 let last družbe: Grdina, Jakšič in Kremljar. Zadnji je vodil trgovino, ostala dva sta pa bila izven trgovine. Leta 1918, ko je razsajala huda influenca, je moral Mr. Anton Grdina radi prevelikega števila pogrebov izročiti prodajalno drugim, dasi je vodil trgovino že 15 let. Namen novega podjetja in vodstva je sledi:

Razprodati najprvo vse blago po najnižjih cenah, kar stane, na debelo; v bodoče pa prodajati in trgovati v narodno korist s tako malimi odstotki, da bodo rojaki lahko pri domačem podjetju cene kupili, kot drugie. Pazite na oglaševanje v današnji številki!

Nadalje se naznana, da prevzame s 1. oktobrom Mr. Josip Kremljar vodstvo Grdinove prodajalne z viktrolami in rekordi v svojo last. Prodajalna se nahaja na 7703 Hough Ave. Mr. Frank M. Jakšič pa postane lastnik poslopja 6019 St. Clair

Ave., ki se je dosedaj glasilo na Grdinovo ime. Rojakom to pošteno slovensko podjetje prav toplo priporočamo.

POLET OKOLJ SVETA ZGO-DOVINSKO ZNAMENIT.

Zmaga ameriških armadnih letalcev okoli sveta je popularna. Iz Santa Monica, Cal., so odleteli 17. marca in po mnogih težavah in srečem uteku smrti so dospeli v Washington, D. C., 9. septembra. Preletri so 2276 milij. Namen tega poleta je bil pokazati možnost uporabitev stika po zraku z vsemi deželami na svetu. To je sedaj dokazano z tem zgodovinskim znamenitom činom. Namen poleta je bilo tudi pokazati mednarodno prijateljstvo. Trinerjevo go, III.

zdravilno grenačno vino, ki prima odpomočljudem v vseh deželah v Evropi in Aziji, ima isti meni. Povsed je dobrodošlo. Mr. S. P. Dragičević, Box 630, Fairbanks, Alaska, nam je poslal naročilo 18. avgusta in piše: "Moj sosed mi je dal eno steklenico Trinerjevega zdravilnega grenačnega vina zadnjo zimo. Isto mi je pomagalo in to zimo nočem biti brez nje." To vam služi v vzgled; imejte ga vselej doma! V služajih slabega teka, slabe prebave, plinov, glavobolov in sličnih želodčnih neredorivih boljšega. Če vam ne more postreči vaš lekar narali ali trgovec, pišite na Joseph Triner Company, Chicago, Ill.

(Advertis.)

NAZNANILLO IN ZAHVALA.

Z žalstnem srečem naznajamo, da nam je nemila smrt odvzela ljubljene soproga in očeta petih otrok, g.

Marko-ta Svegel

Roden leta 1881, v Radencih, fara Stari trg na Dolenjskem, kraj Crnomelj. Umrl je 7. avgusta, 1924, po kratki in mučni bolezni, pljučnici, previden s sv. zakramenti.

Tukaj zapušča mene, žaljučoč soprog, pet otrok ob 1½ do 8½ let, dva brata, Peter in George Svegel, dve sestre, Marija Skof in Ana Matković; enega brata Mihaela Svegel nekje v Ameriki in brata Josipa v starem kraju.

PREKMURJE.

Spisal dr. M. Slavič

(Nadaljevanje.)

Cesarica Marija Terezija je ustanovila 17. februarja, 1777 novo škofijo s sedežem v Sobotiču (Szombathely), Stein am Anger — Steinmanger, Kamnica). Vzeli so se k tej novi škofiji deli gjurške škofije in sicer cela železna županja, deli vesprimske škofije iz zalske županije ter iz iste zalske županije "prekmursko" okrožje (districtus Transmaranus), ki je spadalo k zagrebški škofiji. Na ta način so bili vsi ogrski Slovenci v slobodni Škofiji združeni, kar je ugodno vplivalo na njih narodno življenje. Prvi slobodni škof je bil Janez Szily (1777-1799), ta je podpiral katoliško slovensko slovstveno delo. Sedanji škof Janez Mikes (izgovori Mikes), grof Zabolksi, je še komaj 10. slobodni škof, rojen v Zaboli 27. junija, 1876, škof od leta 1911. Po mirovni pogodbi v Parizu leta 1919, pride njegova škofija pod tri države. Od blizu 600,000 škofiskih prebivalcev pride ena šestina k Jugoslaviji, okroglo ena četrtina k Avstriji, v katerem delu so Nemci in veliko Belih Hrvatov, precej nad polovico pa jih še ostane pri Ogrski z Madžari in Hrvati. Ta madžarski del slobodne Škofije se razteza v projektiranem koridorju od Medjimurja proti severu tik ob še kordorski Kaniži na eni strani in ob vzhodni prekmurski meji na drugi strani severno do Kiseka (Guens, Koeszeg). V tem Kiseku, severno od Slobodnega, je že od leta 1784 konvikt (Orphanotrophium Kelcz-Adelfy) za 100 dijakov pod vrhovnim vodstvom slobodniškega škofa, kjer je bilo tudi veliko Prekmurje, ki so obiskovali kiseško benediktinsko gimnazijo. Kar je zapadno od približne črte Kisek-Monošter (Sv. Gothard), to je odločeno za Avstrijo ob štajerski in deloma našnjavstrijski meji.

V 16. in 17. stoletju se je sile Lutrova in Kalvinova vera med prekmurskimi Slovenci. Njihovi zemeljski gospodje so jih prisilili k odpadu od katoliške vere po načelu: Cuius regio, illius est religio (Čigar je pokrajina, tistega je tudi vera.) Ponajveč so pridobili Slovence za Lutrovo ali nemško vero (avgsburško veroizpoved), na ogrski strani tudi nekaj za Kalvinovo ali ogrsko vero (helvetško veroizpoved). Za časa protiformacije so na isti način pustili prekmurski Slovenci evangeljsko vero ter se oklenili zopet katoliške vere, zlasti skoro vsi iz zalske županije. Leta 1729 je posvetil katoliški škof, grof Nadasdy tri altarje gornjelendske cerkve. Iz tega se sklepa, da so bili Prekmurci samo kakih 100 let pri evangeljski veri. Le 24,000 Prekmurcev v železni županiji je ostalo pri evangeljski veroizpovedi do današnjega dne, torej že okoli 300 let.

Nekaj tisoč evangeljskih prekmurskih Slovencov se je leta 1719 izselilo iz železne županije v Šomodsko županijo. Grofica Marija Magdalena Nadasdy, vdova grofa Ivana Draškoviča, dednega gospodarja gradu Trakoščana, je namreč z darilnim pismom z dne 3. julija, 1718 podarila Mikaelu Bognaru in tovarjem za neznane letne dajatve pusto Lizo v Šomodski županiji (Bedsido darilnega pisma ima Anton Trstenjak. "Slovenci v Šomodski županiji na Ogrskem," Ljubljana, 1905, str. 55.) Ko je to listino sopodpisal in potrdil leta 1719 še grofčin sin Ivan Draškovič v Bukovcu na Hrvatskem pri Medjimurju bližu izliva Mure v Dravo, je odšlo 14 slovenskih rodovin iz železne županije ter se naselilo na tej pusti na ogrski strani pri izliva Mure v Dravo. Ščasoma je prišlo še več prekmurskih Slovencov v to okolico, tako da je bilo med Veliko Kani-

žo in železno Gjekenice-Csurgo 11 slovenskih vasi in sicer: Mihalyd, Sand, Liszo, Szt. Peter, Buekkoezd, Szt. Pal, Porrog, Pat, Szent Kiraly, Vese in Bereny. (Glej Csaplovics, c. d. Trstenjak, c. d.) "Pusta" pomeni v ogrskem veliko posestvo.

V cerkevem oziru je bila za Slovence važna evangeljska občina v Surdu. Surd je vas s 1,000 prebivalci v sredini omenjenih slovenskih občin. V Surdu je od leta 1659 do danes evangeljska župnija. Bila je sededa madžarska. V tem času pa, ko so se naselili omenjeni Slovenci v te kraje, je bil za župnika od leta 1751 do 1755 Adam Berke, o katerem misli Anton Trstenjak, da je bil prvi slovenski župnik v Surdu. "Za njim pa je prišel Stefan Kuzmič, ki je tam župnikoval in slovenski pisateljeval od leta 1755 do 1779. Po Kuzmičevi smrti je župnikoval Mikael Bakos iz Salovec v železni župniji, katerega je leta 1784 nadomeščal istotako slovenski župnik Mikael Horvat. Ko pa je župnik Bakos leta 1803 umrl, so prihajali v Surd zopet madžarski župniki.

V Kuzmičevem času je bil Surd sredina slovenske evangeljske književnosti. Kmalu pa so se začeli Slovenci narodno izgubiti na tem od Madžarov celo obkroženem narodnem otoku. Slovensčina se je moraloma umakniti iz cerkve, in kmalu je izginila tudi od domačega ogjišča. Madžarski župniki so morali še nekaj časa s Slovenci v cerkvi moliti slovenske molitve. Župnik Pavel Szabo (1833-1862) je že čital slovenski verske obrede na zahtevo Slovencev. Leta 1862 sta bila v vasi Liszo le še dva starčka, ki sta znala slovenski. Potem pa je umoknila slovenska govorica v teh krajih za vedno. Govori se zopet le madžarski. Toda ostale so stare slovenske koke, slične onim v Prekmurju, ostala je slovenska noša, ostali so slovenski običaji v družinskem življenu, pri porokah in drugih slovesnih prilikah. Ohranila so se tudi pristno slovenska prekmurska imena, kar smo Smodić, Flisar, Lončar itd., ki se pišejo seveda v madžarskem pravopisu Szmodics itd.; ohranila se je še celo tradicija da so prišli njih pradezi iz železne županije in da so bili Slovenci. A pravniki so postali že Madžari, valovi madžarske govorce so se razgrnili nad slovenskimi domovi, ki niso imeli stika s celokupnim slovenskim življem, dasi bivajo nedaleč odtod Medjimurci in Hrvati med Kotorbo in Veliko Kanižo v takozanem hrvatskem Prekomurju, ki je prišlo s svojimi 10,000 Hrvati po pariški mirovni pogodbi s celim hrvatskim Prekodravljem vred pod Ogrsko.

Menda istotako v tem času, ko so se naseljevali šurdanski Slovenci v Šomodski županiji, je prišlo nekaj Slovencev še nekoliko bolj na jug, na jugovzhodno stran od že imenovanem železni Gjekenice — Surgo. V kakem številu in kako obširno, so se tu naselili, ni znano; iz slovenskih imen v danes madžarskih krajih, se da nekoliko sklepate. Samo to je gotovo, da se nahaja tukaj še ena cela pristno slovenska vas Tarany (Tarany) južno od mesta Nagy Atad. Vas je snažno-lepa, popolnoma taka, kakršne so vasi v Prekmurju. Ista je tudi noša, isti običaji, ista slovenska prekmurska imena: Bognar, Družin, Dravec, Zadravec, Lovrenčič, Sever, Vajda itd.

A kar je še več, v Tarantu se danes govori slovenski, in Tarantu se smatrajo za Slovence, in svoj jezik imenujejo slovenski, dočim jih nazivajo Madžari, ki jih od vseh strani oblikujejo. Vende, in njih jezik vendeški, ravno tako kakor pri prekmurskih Slovencih. Kar je še bolj čudno, pa je to, da se računajo celo pri ljudskem štet-

ju za Slovence. Leta 1900, se je našelo v Tarantu 1,597 prebivalcev, ki so se priznali za Slovence. Leta 1910, pa je bilo po ljudskem štetju že samo 911 Slovencev. Sola je madžarska, učitelj Madžar, cerkev je madžarska, župnik Madžar, tako da vsi Taranci znajo tudi madžarski. Na zemljevidu, ki ga je izdal za mirovno konferenco v Parizu prof. Cvijic v knjigi "Frontiere septentrionale des Jugoslawes," je še slovenska sekcia zaznamovala vas Tarant kot slovenski narodni otok. Ker pa Taranci z nekoč južno od njih prebivajočimi Hrvati v hrvatskem Prekodravlju niso prišli v okvir jugoslovanske države, ampak gre meja preko Drave še veliko niže pri Pečuhu, je zanimiv ostanek prekmurskih Slovencev se veve v nevarnosti, da kmalu utone v madžarskem morju.

6. Slovstveno delo v Prekmurju.

Kakor pri drugih Slovencih, so tudi prekmurski oznanjevalci Lutrovega nauka širili novo vse s pisano besedo. Tako so izdali prekmurski evangeljiski duhovniki Franc Templin: "Gjoerski Katekizmus," predvod iz madžarskega (v Halli 1715), Mikael Sever: "Red zvezlicanszta" (v Halli 1747), Mikael Bakos: "Nouvi Gradual, vu sterom sze vo zebrane, pobougane, i zdaj vete nouvi red posztavlene duhovne peszni najhajo szamoni Bougi na diko vo dani. Stampani v Soproni. Vleti 1789," in "Krszcsanszke peszmenye knige," pred letom 1791. Aleksander Terplan: "Knige zoltarszke" (v Koeszegi leta 1848, in v "Becsi, 1883), evangeljiski učitelj Stefan Sijarto: "Mrtvecne peszmi, stere sso sztaztak piszm ukup pobrane, pobougane ino na haszek slovenskoga norado zdaj oprivc na azvetiosz dan po S. P. S. v Szomboteli leta 1796, ter istega pisatelja: "Molitvi, na sztazri szlovenskji jezik obnyene ino na haszek slovenskoga naroda na dane. Stampane v Soproni, vu leti 1797."

Najznamenitejši prekmurski evangeljiski pisatelj pa je Stefan Kuzmič. Narodil se je leta 1723. v Strukovčih, prekmurski vasi nasproti Radencem ob Muru. Izdal je "Vore krsztsanszke kratki navuk" (v Halli 1754). Leta 1755. se je izselil v šomodsko župnijo, kjer je bil v Surdu župnik od leta 1755. do svoje smrti leta 1779. Njegovo glavno delo je prestava sv. pisma nove zaveze iz grškega izvirnika z naslovom: "Nouvi Zakon ali Testamentom Gospodna našega Iezus Krisztusa zdaj oprivc s Grčkoga na sztazri slovenski jezik obrnjeni po Stevan Kusmicsi Surdanskem Farari. (V Halli Szakszonszko leta 1771.) Kuzmič Novi Zakon se je ponatisnil: "Vu Posoni," 1817; "V Koszegi, l. 1848," z dodanim Terplanovim prevodom psalmov; zadnje je oba prevoda izdala 1. 1883. britanska biblična družba na Dunaju.

Med katoliškimi pisatelji zavzemata prvo mesto Mikloš Kuzmič, rojen 1. 1737. v Dolnjih Slavečih (Also Csalogany), umrl 1. 1804. kot župnik pri sv. Benediktu. Izdal je sledenča deka.

ABC za Szlovencze na Vogerskem, okrog 1780 leta. Szlovenski silabikar z-staroga sze decza steti more navcsciti, z nimir rejesniczami navkupe pod prespan stampanya dani. V-Soproni 1780. Szveti Evangeliion pouleg kalendarioma reda Rimaskoga na vsaze Nedelne i Szvetesne dni z obszinszko szvetog Piszma ... na szlovenski jezik obrnjeni po V. P. Goszpoudi Kuzmicsi Mikloši, plebanusi i Vice-Esperesti. Z dopušcaenjem Poglavarstva 1780. Druga izdaja je izšla "v Szombethelyi vu leti 1804." Posnejši natis: 1821, 1841 itd. (Dalej sledi.)

Ko ta list prečitate, dajte ga svojemu sosedu ali prijatelju na ogled.

Kongresne volitve.

Foreign Language Information Service
Jugosloven Bureau

V prvem torku po prvem pondeljku meseca novembra, t. j. dne 4. novembra, se ne bodo vrstile le volitve za predsednika in podpredsednika Združenih držav, marveč bodo volici istočasno izbrali novi kongres ali pravzaprav večji del kongresa.

Kongres Združenih držav, ki je federalna zakonodajna oblast, obstaja iz dveh skupin ali zbornic: poslanske zbornice (House of Representatives) in senata. Člani poslanske zbornice so izvoljeni na dve leti, senatorji pa na šest let; vsaki dve leti se izvoli nova tretjina senatorjev. Zato bodo volici letos oddali svoj glas za vse poslanice in za tretjino senatorjev.

Cudna pojava ameriških volitev je ta, da se izvoli nova zbornica, ko je stara še vedno v veljavi. V Evropi je treba poprepri razpustiti star parlament, predno se smejo razpisati nove volitve. V Ameriki pa ostane star kongres v veljavi do 4. marca prihodnjega leta, dočim se volitve za novi kongres vršijo štiri mesece poprepri. Stari član kongresa, ki propade na novembarskih volitvah, ostane še član kongresa do prihodnjega 4. marca. Takega porazenega parlamentarista krstijo Amerikanci s slikovitim nadnevkom "Lame duck" (hroma raca).

House of Representatives obstoja iz 435 članov in senat iz 96. Prvo zbornico imenujejo tudi "spodnjo hišo" (Lower House) in drugo "zgornejšo" (Upper House). V poslanski zbornici je narod vsake države zastopan po razmerju prebivalstva, zato ima država New York neizmerno več zastopnikov v poslanski zbornici kot ka ka malo država, n. pr. Maryland. V senatu pa ima vsaka država enako moč brez ozira na svojo površino ali prebivalstvo, kajti vsaka država ima po dva senatorja. Da je temu tako, se da razlagati iz zgodovine Združenih držav; brez tega kompromisa ne bi bilo mogoče ustvariti zvezno konstitucijo od leta 1787, kajti male države so zahvale enakopravnost.

Število članov poslanske zbornice se potom kongresa določa vsakih deset let, potem ko se dozna izid ljudskega štetja. Približno prihaja po en poslanec na vsakih 220,000 prebivalcev, ali vsaka država je opravljena do vsaj enega poslance, tudi če nima toliko prebivalcev.

Clani poslanske zbornice se volijo vsako drugo leto, in sicer v sodih letih, 1924, 1926, 1928 itd. Vsaka štiri leta se torej kongresne volitve vršijo istočasno s predsedniškimi volitvami, kot na primer letos. Volitve, kakor rečeno, se obdržajo v vsaki državi v torek po prvem pondeljku meseca novembra, t. j. na Election Day. Edina izjema je država Maine, kjer se kongresne volitve vršijo drugega pondeljka meseca septembra. Ako se vloži ugovor proti izvolitvi, zbornica sama določi, kdo je bil pravilno izvoljen, potem ko je eden izmed treh zborničnih volitvenih odsekov preiskal vso zadevo.

Poslanec (representative) mora biti državljan Združenih držav vsaj tekom zadnjih sedmih let star mora biti vsaj 25 let in njegovo redno bivališče mora biti v državi, ki jo zastopa. On ne sme biti istočasno uradnik federalne vlade. Njegova plača znaša \$7,500 na leto in plačujejo se mu potni stroški od doma do Washingtona in nazaj v razmerju 20 centov za vsako milijo. Dobiva tudi neko svoto za platio svojega tajnika, pisarnike stroške in druge manjše stroške. Pred volitvami vsaka stranka si izbere svojega kandidata; imenovanje (nomination) kandidatov se vrši potom primarnih volitev, pri katerih volici izbirajo med raznimi kandidati, ali pa, kjer

ni primarnih volitev, s tem, da strankina konvencija določena volilnega okraja postavi kandidata.

Stevilo senatorjev se ne ravna po prebivalstvu; kajti najmanjša država ima enako zastopstvo v senatu kot največja. Država New York z 11 milijoni prebivalcev ima po enega senatorja za vsake 5,500,000 prebivalcev. Država Nevada, ki ima le 77,407 prebivalcev, ima po enega senatorja za vsake 38,704 prebivalcev. Začetkom nase bi bili senatorji izvoljeni potom direktnega glasovanja, marveč izbral jih je parlament (legislature) vsake posamezne države. Leta 1913 pa je bila sprejeta sprememb (amendment) h konstituciji, ki je uvedla direktna volitve za senatorje.

Senator mora biti vsaj 30 let star, mora biti državljan Združenih držav vsaj tekom zadnjih devet let in stanovati v državi, ki naj jo zastopa. Senator je izvoljen za dobo šest let. Vsak let se izvoli tretjina senatorjev. Letos bodo torej volitve le za 32 novih senatorjev.

Kongres se shaja vsako leto v prvem pondeljku meseca decembra. To pa ne pomenja, da se kongres, izvoljen v novembру 1924, snide v decembri 1924. Novi kongres, ki bo letos izvoljen, stopi v veljavo še 4. marca, 1925 in se snide za svoje prvo "dolgo" zasedanje se le v prvem pondeljku meseca decembra, leta 1925. Predsednik pa ima pravico sklicati novi kongres v izvanredno zasedanje še poprepri. Prvo redno zasedanje kongresa traja toliko časa, dokler se resi ves dnevni red. Navadno se zaključi v prihodnji spomladni ali v ranem poletju. Imeli pa smo že slučaje, da je zasedanje kongresa trajalo do decembra do prihodnjega oktobra. Drugo redno zasedanje prihodnjega kongresa začne v prvem pon-

deljku meseca decembra leta 1926 in bo trajalo do prihodnje 4. marca. Tedaj nastopi kongres, ki bo izvoljen leta 1926.

Vsaka zbornica kongresa ima svojega predsednika in svoj pravilnik. Podpredsednik Združenih držav je istočasno predsednik senata; on sme glasovati le v slučaju enakosti glasov. V slučaju njegove odsotnosti pa si senat sam izbere enega izmed svoje sredine za predsednikom. Predsednik poslanske zbornice (house) se imenuje Speaker. Njega izbere večinska stranka v tajni klubovi seji (caucus) in zbornica potrdi izvolitev.

Obe sedanji večji stranki sta

od leta 1856 naprej znani kot Demokrati in Republikanci.

Po prej so bile politične stranke

drugega.

Od tedaj je bilo 35

drugačne.

Senator mora biti vsaj 30 let star, mora biti državljan Združenih držav vsaj tekom zadnjih devet let in stanov

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

Izbaja vsega urada

Lastina Kranjsko-Slovenski Katolički Jednoty v Ameriki delovni časnik.

Uredništvo in poslovništvo:

Telefon: Randolph 628.

Naročništvo

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telephone: Randolph 628.

Naročništvo

Načrt, na leto _____ \$0.50

Za nočnino _____ 1.00

Za poslovništvo _____ 1.00

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telephone: Randolph 628.

Naročništvo

OFFICIAL ORGAN

of the

GRAND CARNOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

of the

UNITED STATES OF AMERICA.

Maintained by and in the interest of the Union.

Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.

Telephone: Randolph 628.

Naročništvo

— — — — —

POSLEDICE BREZVERSKE VZGOJE.

V veliki državni kaznilnici v Jolietu, Ill., se šele nekaj dni nahajata dva nova jetnika, ki nosita uradno številko 9305 in 9306. Oba sta obsojena v dosmrtno ječ; poleg tega pa še na 99 let! Ta dva jetnika sta še mlada, oba v najlepših mladiških letih (18); oba sta sinova milijonarskih staršev; oba izobražena, ker sta obiskovala že univerzo. Ali morda znate, kdo sta ta dva mlada jetnika, obsojena v dosmrtno ječ?

Nathan Leopold in Richard Loeb iz Chicaga, o kajih senčni sodniški obravnavi se je nedavno toliko pisalo in govorilo po celi Ameriki. Milostna kazen ju je zadela vsled tega, ker sta letosne poletje iz zabave umorila 13 letnega milijonarjevega sina Franksa. Skoro vsakdo jima je privoščil smrt na vislicah, toda ker sta bogati staršev, se jima je določilo kazen z dosmrtno ječ. Pomiloščena bosta morda na podlagi postave čez 53 let?

Z Leopold in Loebovo aferto so se bavili zadnji čas razni učenjaki, duhovniki, sodniki, profesorji itd. Preštudirali so, kaj je privedlo označena dva milijonarska sinova, da se nahajata sedaj v dosmrtni ječi. Skoro vsakdo navaja pri tem slabo brezversko vzgojo. Kakor znano, sta bila obo obsojenca ateista ali bogotajca. Temu so krivi njih starši, ker niso skrbeli za pravo versko vzgojo svojih sinov.

Kako sodbo ima o teh ničvrednih fantih Mr. Robert E. Crowe, državni pravnik iz Chicaga, čitamo to v angleškem listu "Chicago Herald-Examiner" z dne 23. septembra t. l. na 18. strani. Mr. Crowe je vodil več tednov trajajočo obravnavo Leopolda in Loeba; baš on je skušal oba morilca spraviti na vislice. Mr. Crowe pravi:

"Tekom moje dvajsetletne skočnje pri administraciji kriminalne postave sem prisel ponovno do prepričanja, da najbolj povrzo med našo mladino pomanjkanje spoštovanja do Boga in vere in preveliko zaupanje v one, ki kršijo postave. Zločinci, s katerimi sem imel jaz opravek so bili še mladi; njih povprečna starost je bila 22 let."

"Nobena oseba ne more spolnovati božjih postav zaeno pa kriti posvetne postave in zakone."

"To se je po moji sodbi očividno pokazalo v slučaju Leopolda in Loeba. Ce bi bila ta dva mlada ateista (bogotajca) obdržala vero in njeno vzvišenost, bi morda postala dobra državljanica naše občine; tako sta pa jetnika v kaznilnici."

Razlika med posvetno ali takozvano "moderno" in versko vzgojo je sledenča: S posvetno izobrazbo se ne more doseči polne živiljenske filozofije, ker ista daje samo delno naziranje o življenu. Prava filozofija življenga obstoja iz pravega značaja in obnašanja (nрави); razlog nam človeško skušnjo z ozirom na verske resnice.

Versko vzgojo so priporočali skoro že vsi znani in slovečni misleci in voditelji narodnega ter izobraževalnega življenga.

O Leopoldovem in Loebovem umoru je v "New York Times" te dni pisal tudi znani protestantovski pastor, Rev. Paul Rogers Fisch sledenč:

"Volja do razvijajoče se osebne naklonjenosti se opira na kako oblast in odgovornost neoziraje se na samega sebe. Volja in vdanost delujeta torej uspešno v okvirju osebnosti. Dandasnes bi morali vpoštovati, da hladen in neprijateljski način etike (nrvstvenega življenga) ni priljubljen ne pri starih, ne pri mladih, ker se tice lastne dobre volje. To naj bi nas sililo k moralni odgovornosti s tem, da ljudstvo učimo, da je Bog, kateremu smo dolžni svojo odgovornost. Samo tedaj, če pripoznamo, kako božanstvo in strah božji bomo lahko živel življenje pravičnega."

"Čemu naj se torej čudimo, da tudi mladi bogatini izvršujejo razne zločine in umore? Zato, ker nimajo nobene prave vesti in nobene moralne odgovornosti. Ti si misljijo, da jim ne bo treba dajati odgovora pred posvetno postavo in pred Bogom. Zavedajo se, da se da z dejanjem dandasnes podkupiti celo justico. Kako so ponosni na bogato plačanega zagovornika, ki jih je skusal pred sodnijo proglašiti za nedolžne. Taki ljudje se ne bojijo maščevanja, ker so izvršili kak umor in to zaradi tega, ker ne poznajo nobenega Boga; ker jim je življenje svojega bližnjega nidevo ali podobno življenu kakega zajca."

Ta članek smo tukaj napisali cenjenim čitateljem v razsodbo in vpogled, kolike vrednosti je verska vzgoja za mladino. Versko vzgojo, ki je neposredno vezana s strahom božjim hvali državni pravnik v drugem največjem mestu (Chicago) nešte republike. Isto hvali protestantovski pastor in vaš razsočen človek. Edino izjemo v tem delajo uredniki naših "naprednih" in svobodomiselnih listov, ker trdijo, da je vsak norec, ki hodi v cerkev, ki veruje v Boga, ali če pašilja svojo devo v katoliške šole.

Vsem tem urednikom bi svetovali, naj se enkrat podajo v jolietsko kaznilnico, kjer se nahaja številno mladih zločincev. Ti jim bodo povedali resnico, kaj jih je tiskaj privedlo.

Marsik obsojenec je tik pred svojo smrto na večalih ali na električnem stolu javno priznal, da je tako sramotno smrto dosegel valed tega, ker je potabil na Boga!

Naravno, o takih slučajih naši "naprednjaki" nečojo pisati. Radovedni smo, če bodo o tem članku sploh kaj omenili in se še vedno zaganjali v vero. Dobro bi bilo, da bi šteti naši "reformatorji" za nekaj časa v šolo k uglednemu državnemu pravniku Crowe-ju v Chicagu, ki je vzor važnega javnega uradnika in katoličana.

I. Z.

ERNEST TERPINI
ZAKAJ SLOVENSKI NAROD
LJUBI DUHOVNIKE?

Dolaj si smo, kar večer na stan, kar more, lo moč je storiti dolaj!

Predležaci verz pesnika Simon Gregortiča se pač ne naša na nobeden drugi stan toliko, kot ravno na duhovski stan. Pesnik-duhovnik je bil vodilnih misli: Za Boga in za narod!

Slovensko duhovstvo tudi verno in zavedno sledi temu stremljenju; ono izvršuje vzhodno in vztrajno ta dvojni poklic, napram Bogu in napram svojemu narodu. Neustrašeno in neupogljivo stoji na braniku narodnih pravic.

To nam dokazuje narodna zgodovina skozi stoletja in stoljetja, pričajo nam to razni kopisti spomeniki slovenskega slovstva in končno nam nudi sedanje prizadevanje jasno svedočbo o delovanju slovenske duhovštine.

Slovenski duhovnik je izšel iz priproste hiše; sin je lastnega mu narod. Tu mu je tekla zibelka tu je pohajal v šole in tu se je učil in se vzgojil, da koristi svojim rejakom. Umiljivo je torej, da pozna on vse težnje in razmere svojega naroda, ter se dobro zaveda, kakšne dolžnosti ga vežejo do vernih Slovencev.

Zgodovina nas uči, da so bili duhovniki tisti činitelji, ki so razen vere prvi razširjali lučomike in prosvetne med poganskimi Sloveni. Oni so ustavitev slovenskega pismenega jezika v hranitelji istega skozi različne viharne dobe.

Preobširno bi bilo, ko bi se spravilo v ta skromni kotiček vse zasluge, vsa prizadevanja, vse trud in vse zaprake, ki so bile za premestiti, predno se je mogla vzbudit slovenska književnost. Naj zadostuje le to omeniti, da so slovenski duhovniki marljivo in požrtvovalno pokladel svoje slovstvene prispevki domovini na oltar vedno, od njenerga početka, pa do danšnjega dne; oni so, katerim dolguje slovenski narod največje zasluge na polju slovenske književnosti. In danes, ko se na dnevnem redu rešetajo socialna, kulturna ter gospodarska vprašanja, je slovenski duhovnik mož na svojem mestu, vse v tem načinu v izvrševanju poverjenih mu opravil ter je najzahtevnejši voditelj in zastopnik ljudskih interesov.

Kakor deluje neomahljivo v vino gradu Gospodovem, ravno tako si pripravde z besedo in z dejanjem, da dvigne narodno blaginja. Sirom slovenske domovine živahnno delujejo katoliško-izobraževalna društva, ustanavljajo se razni dobrodelni in vzgojevalni zavodi, snujejo se bralna društva in knjižnice, kjer se ljudstvu nudi zdravo berilo. Mladina se zbira in može se organizirajo pod društvenimi zastavami, na katerih se blistavajo: "Za Boga in za narod!"

Slovenski duhovniki vodijo ljudstvo na pravo pot k vzhodnim ciljem ter skrbe, da se narodni duh in narodna zavednost kolikor mogoče razširi in da ista prodre v sleherno vas in sleherno družino.

Starejša goriška generacija se še dobro spominja, kako se je pred več leti ustanovilo v Gorici šolsko društvo "Sloga." Sredi rasburkanega valovja zazrenih Lahonov, se je dvignil možduhovnik, in je s pečico požrtvovalnih somičenjikov osnoval imenovano šolsko društvo, katero je imelo namen postaviti mogočen jez poitaljančevanju slovenske mladine. Ustanovitelja "Sloga" niso mogli zadržati v njegovem podjetju, ne razsajanja podivljane laške druhali, ne rogoviljenja zaslepilnih verskih nasprotnikov. "Sloga" je korakala pogumno in zmagovalno naprej. V kratki dobi, par let, je ista žela, pod spremnim vodstvom njenega ustanovitelja in mecenja, velikanike uspehe. Kar štiri ogromna šolska poslopja so zrastla

iz tal in nudila mladini varno zavoj. Nov duh, nova doba narodne pravete je zasijala gorjikim Slovencem; toda usoda nam ni bila mila, svetovna vojna je uničila ves razvoj in vso narodno samostojnost. Uničen je ves trud in zmožnost vitezov, kateri so darovali vse, kar so mogli svojemu narodu.

A ni vse uničeno! Seme verske in narodne zavesti, ki se je v teh šolah zasejalo v mlaada sreca, je vzkliklo v mogočno deblo, katerega nobeno neurje, noben vihar ne more podreti. Iz teh učnih zavodov so izšli taki ljudje, ki ne bodo nikdar in pod končne zmage. Mi gremo naprej, a nas ni strah, ker z nami je Bog in sreča junaka!

Verska in narodna zavednost naj prodre do vseke delavske družine in naši naselbine. S tem upanjem gremo na delo, do končne zmage. Mi gremo naprej, a nas ni strah, ker z nami je Bog in sreča junaka!

— — — — —

NAŠIM SLOVENSKIM ŽENAM IN MATERAM.

List "Pittsburgh Observer" je nedavno priobčil kratko pojasnilo, katere matere se lahko pristevo v vrsto 100% žena. Velika in popularna žena je torej:

1. Mati, ki oblači, hrani in skrbi za svoje otroke.

2. Utrujena mati, ki bdi po noči pri bolnem otroku.

3. Žena, ki rada tolazi svojega moža.

4. Žena, ki nikdar ne zahaja v kino gledališče ter se rajše drži svojega doma in kuhinje.

5. Mati, ki strogo pazi na svojo 16 letno hčerkko.

6. Žena, ki rada moli in hodi v cerkev.

7. Žena, ki je prijateljica lepega in podučljivega čtiva.

8. Žena, ki ljubi čednost in snago v kuhinji.

9. Žena, ki nikdar ne opravlja svoje sosedne in smatra vseko stvar za podučljivo.

10. Žena, ki v redu vodi vse družinske in gospodinjske zadeve in se dosti ne vmešava v zadeve drugih družin.

— — — — —

RADIO NA FARMAH.

Kako hitro se je razširila radijska radio telefona po farmah, je razvidno iz posebne raziskave, ki jo je napravil poljedelski department. Ceni se, da je sedaj na farmah 370,000 radio aparatorov nasproti 145,000 pred letom dni.

Poročila iz 863 poljedelskih okrajev (counties) so dognala, da pride po 130 radio aparatorov na vsako county. Ker je v Združenih državah 2,850 poljedelskih okrajev, bi bila zgornja cenevitev opravičena po tem razmerju.

Tekom zadnjih treh let daje poljedelski department redne radio telefonične vesti o tržnih cenah poljedelskih pridelkov. Ta služba se je sedaj tako razvila, da more farmar v vseh krajih Združenih držav dobivati po radio telefonu dnevne vesti o tržnih cenah in poročila o poljedelskih prilikah.

Dobrodostni se ne izkazuje samo z dobrimi novosti, temveč tudi z dobrimi deli.

— — — — —

Brivec ne dela pri svojem poslu nikake razlike. Vsi pridejo po vrsti enkrat na vrsto.

— — — — —

NAZNANILO ASESMENTA 10-24, ZA MESEC OKTOBER, '24.

Imena umrlih članov in članic.

Zaporedna št. 86.

3140 ANTON MIKLIC — Star 61 let, član društva sv. Jožefa, št. 21, Federal, Pa., umrl 4. avgusta, 1924. Vzrok smrti: vodenica. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 12. avgusta, 1901, R. 44.

2500 FRANK MESOJEDEC — Star 53 let, član društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., umrl 25. avgusta, 1924. Vzrok smrti: izkrvavljenje možgan. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 20. januarja, 1901, R. 44.

1363 STEVE NOVAK — Star 62 let, član društva sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., izplačano \$50.

1178 PETER ŠNELER — Član društva sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kans., izplačano \$50.

4226 MARTIN TEŽAK — Član društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., operiran 14. julija, 1924. Opravičena do pod

ANGELČEK

GLASILO MLADINSKEGA ODDELK. K. S. K. JEDNOTE
Izhaaja vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelček": Rev. Luka Gladek, 295 So. 2nd St. Steetlon, Pa.

IMENA ČLANOV IN ČLANIC
PRISTOPLIH V MLADINSKI
ODDELEK K. S. K. JEDNOTE
meseca avgusta, 1924.

K društvu sv. Štefana, št. 1,
Chicago, Ill., 10856 Antonia
Nahtigal.

K društvu sv. Janeza Krstnika,
št. 20, Ironwood, Mich.,
10857 Tony Stimatz.

K društvu sv. Vida, št. 25,
Cleveland, O., 10819 Stanley M.
Stefančič, 10820 Ivanka U. Stefančič, 10821 Stefania K. Stefančič, 10822 John Stefančič, 10823 Louis Stefančič, 10824 Lenard R. Cerkvenik, 10825 Emil Cerkvenik.

K društvu sv. Frančiška Sa-
leškega, št. 29, Joliet, Ill., 10826
Edward Skoff, 10827 Louis
Skoff.

K društvu sv. Alojzija, št.
42, Steetlon, Pa., 10858 Emil
Matjašič, 10859 Frank Mohar.

K društvu Vitezi sv. Florijana,
št. 44, So. Chicago, Ill.,
10828 Mary Novak, 10829 John
Novak, 10830 Louis Novak,
10831 Joseph Novak, 10832 Jose-
phine Novak, 10833 Rose Novak,
10834 Johanna Novak.

K društvu sv. Jožefa, št. 53,
Waukegan, Ill., 10835 Mary
Novak.

K društvu sv. Jožefa, št. 56,
Leadville, Colo., 10844 Angela
Kenik, 10845 Eva Zeleznikar,
10846 Ludwick Hočevar, 10847
Eva Hočevar, 10860 Louis Pahule,
10861 Emma Pahule, 10862 Frances Pahule, 10863 Mike Novak.

K društvu sv. Jožefa, št. 57,
Brooklyn, N. Y., 10864 Heten
Pleše.

K društvu sv. Cirila in Meto-
da, št. 59, Eveleth, Minn., 10865
John Habjan, 10866 Alois Hab-
jan, 10867 Jožefa Rožinka.

K društvu sv. Janeza Evan-
gelista, št. 65, Milwaukee, Wis.,
10868 John Urakan.

K društvu Marije Sedem Za-
losti, št. 81, Pittsburgh, Pa.,
10848 Robert Simčič.

K društvu Friderik Baraga,
št. 93, Chisholm, Minn., 10836
Mary Kordish, 10837 Alice Kor-
dish, 10838 Margaret Kordish,
10839 Ludwick Kordish, 10840
Joseph Kordish, 10849 Amelia
R. Zgorn, 10850 Margaret
Zgorn, 10851 John R. Sterle.

K društvu sv. Srca Marije,
št. 111, Barberton, O., 10852
John Drobnich.

K društvu sv. Ane, št. 123,
Bridgeport, O., 10869 Katarina
Welkoverh.

K društvu sv. Janeza Krstnika,
št. 143, Joliet, Ill., 10870
Robert Vertin, 10871 Raymond
Vertin.

K društvu sv. Cirila in Meto-
da, št. 144, Sheboygan, Wis.,
10853 Matilda Razbornik.

K društvu Marije Pomagaj,
št. 147, Rankin, Pa., 10854
Margaret Taucraitor.

K društvu sv. Mihaela, št.
163, Pittsburgh, Pa., 10855
Mike Postek, 10872 John Klo-
cocki, 10873 Katarina Korenič.

K društvu Presvetega Srca
Jezusovega, št. 166, South Deer-
ing, Ill., 10841 Mary Niksich,
10842 Manda Pleša, 10874 Anna
Grahovac.

K društvu Presvetega Srca
Jezusovega, št. 172, West Park,
O., 10843 Josephine Zakrajšek.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.
Joliet, Ill., 5. septembra, 1924.

SENTJANSKA MARIJA.

Bilo je to še v tistih strašnih
časih, ko so divji Turki napa-
dali in nadlegovali slovensko
zemljo. Kamor so prišli, so bes-

neli in morili in pomendrali vse,
kar se jim ni moglo dobiti krep-
ko postaviti v bran.

Tako so prišli nekoč tudi v
Sentjanž, prijazno vasico v Ro-
zu. Bilo je nekaj malega pred
velikim šmarom. Kakor hitro
so ljudje zaznali, da se bliža
turški krovok, so se zbrali
okrog cerkve in se postavili v
bran.

Res prihrume Turki, kakor
listja in trave jih je bilo in
zemlja se je tresla pod kopiti
njihovih iskrnih konj.

Kristjani vendar ne obupajo.
Po dolgotrajnem brezuspešnem
boju nazadnje Turki spoznajo,
da tu ne opravijo ničesar. Ven-
dar bi se radi izvedeli, kaj je
dalо krščanskim bojevnikom ta-
ko moč. Zato pošlje sam tur-
ški stari v krščanski tabor
z naročilom, naj pojde, kdo je
vse ž njimi.

Ko pride Turek med naše lju-
di ter jih vpraša, kakor mu je
bile naročeno, mu odgovore:
"Kaj pa delaš?" so prišli ma-
ti.

Se to mu povedo, da bodo v
par dneh praznovati velik Ma-
rijin praznik in se ji pri tej
priliki zahvalili za njeno pomoč.

Turek si vse zapomni in pove-
paši, kaj je slišal in izvedel.

Paša je silno jezen in veno-
mer premišljal, kako bi prema-
gal krščansko krdelce. Poseb-
no ga grize vest, da bi mogla
imeti slabotna ženska tako sil-
no moč in zadrževati vso njego-
vo številno in junačko vojsko.
Naposled se zagrohoče, pomig-
ne najzvestejšim in se zapre ž
njimi v svoj šotor.

Naslednji dan pošlje nekaj
svojih ljudi v krščanski tabor
in jim da s seboj cele butare
lepih, velikih voščenih sveč.

Povejte kristjanom, da spo-
stujem njihov pogum in jim po-
silijam te sveče v dar. Naj jih
so otreco vselej zelo veselili.
Franček, sin bogatega posest-
nika, bi bil tudi rad šel tepež-
kat s sosedovim Tončkom.

A doma za pečjo je stala dolga ši-
ba, ki je Frančku preteče po-
mežniknila, če se je le domislil
tepežkanja. Dolgo se je revček
Franček boril sam s seboj in ni
vedel, kaj naj stori. Slednjič
pa je omahnil v skušnjavo. Na-
smehnil se je hudobni šibi in je
premagal svoj strah.

Na predvečer tepežnega dne,
ko je zvon naznanjal zdravo
Marijo, je utihnil truč na cesti.
Samo za veliko vaško hruško
se je čulo nalaho šepitanje:

Franček, sin bogatega posest-
nika, bi bil tudi rad šel tepež-
kat s sosedovim Tončkom.

A doma za pečjo je stala dolga ši-
ba, ki je Frančku preteče po-
mežniknila, če se je le domislil
tepežkanja. Dolgo se je revček
Franček boril sam s seboj in ni
vedel, kaj naj stori. Slednjič
pa je omahnil v skušnjavo. Na-
smehnil se je hudobni šibi in je
premagal svoj strah.

Ko je paša to videk, je zamahi-
nil s sabijo po Marijin glavi, a
na lesene kipu se je zdajci
pojavila krvaveča rana.

Ko je Turek to opazil, ga je
obsla groza. Prestrašen je
vzliknil:

"Misli sem, da je samo les,
pa je tudi božja milost vmes."

Nato so jo Turki odkurili,
kristjani pa so si zopet posta-
vili porušene domove, a tudi
Mariji so odkazali časten pro-
stor na oltarju.

JANEZKOVA SKUŠNJAVA.

Janezek je bil star že pet let
in je vse vedel in slišal in uga-
nil po svoje. Rad je bil na vr-
tu, rad na dvorišču, najrajsi pa
pri materi, kadar so priprav-
ljali v kuhinji kaj za priboljšek.
Izmed vsega, kar je opazil, se
mu je zdelo najbolj prijetno
ubijati jajca. Crk, črk, pa se
izlije beljak iz lupine na krož-
nik in rumenjak plava sred-

njega, kakor vabljen sladkor-
ček v začarani vodi. Ko mati
streplijo in ovrejo, hm! Jane-
zek je že vselej ob sami misli
poziral sline.

Na koncu hiše, kjer je hlapec
cepil drva, je stalno tnao, ki je
biilo po sredi trohno, a zvrha-
voto. Tako lepo okrogla je bi-
la tista udolbina, kakor materi-
na ponov v kuhinji. Janezek
je zamikalo in se ni mogel več
premagovati, pa je znesel vse
potrebno skupaj. Treska je bi-
la krožnik, rogoviličasta vejica
vile, košček apna mast, pesek
je bil pa sol. Ko je bilo vse
preskrbljeno, je smuknil v ku-
hinjo, previdno vzel dve jajčki
in pohit spet na svoj prostor.
Kar gorelo je v njem, tako je
bil vesel. Crk, črk, kakor ma-
ti! Beljak in rumenjak sta se
pocedila na tresko in v udolbi-
lom. Janezek je hitro pomešal,
dejal "masti" in "soli," pa spet
mesečar.

Zvečer, ko je bilo v hiši vse
tihi, je Franček zmolil svojo
običajno večerno molitev. Pre-
mišljajoč o neprirjetnostih, ki
se mu obetajo, je celo sklenil,
da ne pojde tepežkat. Ko je pa
zadremal, so se mu v sanjah
pričakale frnikule, ugledal je
obraza mesarjevega Pepčka in
Logarjevega Lojzeta, ki ga gle-
data tako poželjivo.

Ob zori se je Franček oblek-
hitro kakor še nikdar poprej.
Ob hruški sta se sešla s Tonč-
kom, ki je že čakal nanj. Vzela
sta šibe v roke in se napravila
po srečo.

Seve, malo nerodno mu je že
bilo, ali takega veselja vendar
ni mogel znamolčati. Postavil
se je korenjaško in se moško
odrezal:

"Jajca cvrem!"

Križ božji! Mati s ostopili
blizi, pogledali in zavadihnil, pa
so se razjezili in so bili hudi-
joj, prejoi! Malo je manjkoalo
in Janezek bi bil moral nastaviti
svoja ušeša materinim sr-
tim rokam. Prestrašil se je pa
tako, da ni maral nikoli več
cvreti jajec.

—

Frančka Lavrenčič:
KAKO JE LOGAŠKI FRAN-
ČEK TEPEŽKAL IN
NATEPEŽKAL.

Tepežnega dne na sopraznik
Nedolžnih otrok 28. decembra
so se otreco vselej zelo veselili.
Franček, sin bogatega posest-
nika, bi bil tudi rad šel tepež-
kat s sosedovim Tončkom.

A doma za pečjo je stala dolga ši-
ba, ki je Frančku preteče po-
mežniknila, če se je le domislil
tepežkanja. Dolgo se je revček
Franček boril sam s seboj in ni
vedel, kaj naj stori. Slednjič
pa je omahnil v skušnjavo. Na-
smehnil se je hudobni šibi in je
premagal svoj strah.

Na predvečer tepežnega dne,
ko je zvon naznanjal zdravo
Marijo, je utihnil truč na cesti.
Samo za veliko vaško hruško
se je čulo nalaho šepitanje:

Franček, sin bogatega posest-
nika, bi bil tudi rad šel tepež-
kat s sosedovim Tončkom.

A doma za pečjo je stala dolga ši-
ba, ki je Frančku preteče po-
mežniknila, če se je le domislil
tepežkanja. Dolgo se je revček
Franček boril sam s seboj in ni
vedel, kaj naj stori. Slednjič
pa je omahnil v skušnjavo. Na-
smehnil se je hudobni šibi in je
premagal svoj strah.

Ko sta se tovariša razšla, je
Frančku postal vroče pri srcu.
Bal se je doma, strah ga je bilo
očetovih strogih oči. — Vpra-
ševal se je: "Kaj bi dejal ata-
ko bi vedel, kaj nameravam?"

Franček je odgovoril: "Jaz? Jaz
si kupim frnikule (mibs,
marbles), takšne, kakršnih ni-
ma nihče v vasi."

Ko sta se tovariša razšla, je
Frančku postal vroče pri srcu.
Bal se je doma, strah ga je bilo
očetovih strogih oči. — Vpra-
ševal se je: "Kaj bi dejal ata-
ko bi vedel, kaj nameravam?"

—

JANEZKOVA SKUŠNJAVA.

Janezek je bil star že pet let
in je vse vedel in slišal in uga-
nil po svoje. Rad je bil na vr-
tu, rad na dvorišču, najrajsi pa
pri materi, kadar so priprav-
ljali v kuhinji kaj za priboljšek.
Izmed vsega, kar je opazil, se
mu je zdelo najbolj prijetno
ubijati jajca. Crk, črk, pa se
izlije beljak iz lupine na krož-
nik in rumenjak plava sred-

Frančku pa se je zdelo, da se
je zaoblilo nebo nad njim in
je preplašen gledal v strogo
očetovo lice. "Nič, nič nisem
skuhal," je govoril naglo in jec-
jal v zadregi, iz zagate pa ga
je rešila babica, ki ga je vzel
v zaščito pred očetom, z beseda-
mi: "Nikar ne kregaj fanta
brez vzroka, saj je že čisto bo-
lan. Francěk, dragi moj sinček,
je pridobil skorajšek, kaj si
je pripomnil?"

Zvečer, ko je bilo v hiši vse
tihi, je Franček zmolil svojo
običajno večerno molitev. Pre-
mišljajoč o neprirjetnostih, ki
se mu obetajo, je celo sklenil,
da ne pojde tepežkat. Ko je pa
zadremal, so se mu v sanjah
pričakale frnikule, ugledal je
obraza mesarjevega Pepčka in
Logarjevega Lojzeta, ki ga gle-
data tako poželjivo.

Lisica je nekoč povabila štok-
ljo v goste. Ker pa sama do-
ma zelo priprosto živi, pripra-
vila ni nič drugega kakor juho,
katero je vilia v plitve krožnik.
Ker štoklja s svojim doigim
kljunom juhe ni mogla srebatni,
ni dobila ničesar in je lisica vse
sama pojedila. "To si dobr z-
pomnini," si misli štoklja sama
pri sebi.

Cez nekaj časa povabi štok-
ljo v goste. Ker pa sama do-
ma zelo priprosto živi, pripra-
vila ni nič drugega kakor juho,
katero je vilia v plitve krožnik.
Ker štoklja s svojim doigim
kljunom juhe ni mogla srebatni,
ni dobila ničesar in je lisica vse
sama pojedila. "To si dobr z-
pomnini," si misli štoklja sama
pri sebi.

Lisica je nekoč povabila štok-
ljo v goste. Ker pa sama do-
ma zelo priprosto živi, pripra-
vila ni nič drugega kakor juho,<

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu,
državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, III.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100,18%; solventnost mladinskega od-
delka znaša 121,43%.

Od ustanovitve do 1. septembra, 1924 znaša skupna izplačana
podpora \$2,382,817.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsednik: Mrs. Mary Prisland, 1034 Dillingham Ave., Shesbyan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomočni tajnik: Steve G. Verrin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Luka Gladek, 305 So. Second St., Steeltown, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg
600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNJI ODBOR:

Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.

Frank Trepusich, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, tukajčeje se jednotne naj se pošiljajo na

glavnega tajnika JOŠIPI ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisne

drustvene vesti, razna naznana, oglase in narodno na pa na "GLASILO

K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Iz Clevelandova v Forest City, Pa., Brooklyn, N. Y. in nazaj.

Potopisne črtice avtomobilske vožnje.
(Piše urednik)

(Nadaljevanje)

Kako smo obhajali dan 24. avgusta v prijazni slovenski naselbini Forest City, Pa., je bilo že na obširno v tem listu poročano. Za danes naj sledijo samo moji vtisi o tem mestu in nekaj drugih podrobnosti.

Koliko prebivalcev šteje ta najbolj iztočna slovenska premogarska naselbina države Pennsylvania, ne vem, ker ljudi ni sem štel in tudi nikogar vprašal, ker nini bilo za to časa. Rečem le toliko, da bi tudi jaz rad živel na onem prijaznem hribčku, osotivo v bližini Martinovega hotela, kajti pristna domača postrežba ondi prekaša celo naš Statlerjev hotel v Clevelandu. Obedovalnica je na desno, Ice Cream bara pri glavnem vhodu, zadej nekje pod "Stengami" si pa človek lahko žechno dušo priveže s kako poslošno kapljico. Tudi v Forest City imajo poseben klub za unicevanje Volsteada!

Dva večera sem spal zopet z gospodom ministrom pravil skupaj. Ker prvo noč ni nič brcal, sem mu prinesel naslednje jutro časno fine črne kave na posteljo, s čemur sem se mu zelo prikupil. Izrazil se je celo, da bi me takoj rad vzel za svojo ženo! —

Ko smo korakali po raznih cestah in ulicah in obiskovali znance ter naše člane, sem prišel do prepričanja, da bi bilo dobro eno često prekrstiti v "Zalar Avenue," toliko članov Zalarjeve družine stanuje ondi; sami bližnji in daljni sorodniki.

Rojaki v Forest City so lahko veseli, da jih v zimskem času ne more zebsti. Tam imajo cele gore trdega premoga prav pred nosom. Samo tega ne vemo, če je premog zastonj, da ga lahko pobirajo? Mi ga moramo tukaj v Clevelandu draga plačevati. Kakšna je voda tam, kaj, tudi ne vem; nisem prišel nič z njo v dotik. Pohvaliti pa moram domače klobase, potico, krofe, kurje bedre, sunko in bezgovo vino; sdenje bi bilo še za zadnjo uro dobro!

Nekateri slovenske hiše go spodine slavnega gozdinega mesta vam pripravijo tudi najboljšo kavo z debelo smetenico na vrhu. Cemu pa tudi ne? Mleka jim ni treba kupovati, ker ga dobivajo od lepih holšanskih "sivk," ki se pasejo na vrhu hriba. Da kaka razposajena, še mlada sivka ne zade v škodo, je prvezana na dolgo vrv. Tem "sivkom" delajo tudi marogaste koze druščino in zabavo. Zares je imenito poslušati na onem hribu glasen koncert kravljih zvon-

brez kake pijače). Ravno ko smo se peljali čez Honesdale amo-pali v skupnem zboru vsak svojo pesem, izvzemši enega, ki je dremal kakor medved v brigu. Škoda, da nismo imeli zvezne s kako radio postajo, da bi se čulo slovenski koncert s hribov na meji Pennsylvania in New York države!

Ob 10:30 je bil na označeni meji odmor za pol ure. Ob bistrem potočku pod koščatimi smrekami smo nabirali borovnice, storže in gorske rože, s katerimi smo okrasili naš avtomobil. Dva naša sopotnika ministra sta bila tako razpoložena, da sta v zabavo sredi ceste metala cente v zrak in pobirala v svoje žepe kolikor je vsak dobil. Podali smo se tudi v tamkajšnji pragozd iskat mlade koze in gobe. Pri tem ni bilo dosti sreče; le g. ministarski tajnik je našel v nekem grmu neko čudno, sekiri podobno orodje. Ker ni znaš, kako se stvar imenuje, je na lice mesta došla ministrska komisija konstatirala, da je to rabljen "tomashawk" kakuge indijanskega poglavjarja. Bila je pa v resnici stara nasnjena ravnica ali plenka, katero smo privezali k avtomobilu in jo pripeljali celo domov v Cleveland. Sklenjeno je bilo tudi, da se to indijansko sekiro izroči našemu narodnemu muzeju, kadar ga bodo zgradili na St. Clairju.

Ko smo se zatem skobacali zopet na naše prostore, je minister prometa pognal avtomobil na 60 milj brzine. Tamkaj smo bili brez vsega strahu, da nas kak policaj ustavi.

Krasna okolica! Krasen razgled na širne farme v Sullivanovem okraju, New York. Osobito lep vonj cvetoče ajde nam je prihajal pred nos, ker ondi se farmarji najbolj pečajo s pridelovanjem ajde. Vsakdo ima tudi stevilno panje s čebelami in med naprodaj. Za med nam ni bilo toliko, pa pa za medico, če bi se isto kje dobilo. Na nekem drevesu smo videli napis: "Gorka kava naprodaj." Na drugi strani pa "gorki psi (Hot dogs!)". Lepa hvala zanje!

Ob 11. uri smo došli v gorsko letovišče Crystal Lake z divnim jezerom, kakor Bled, obdanim s samimi stoljetnimi smrekami.

V Crystal Lake je bilo mnogo letoviščarjev, toda ne ameriških, ampak polentarskih in judov. Nedaleč od onega jezera smo zavozili na napačno cesto, vsed česar smo izgubili 12 milj vožnje. Krivdo so meni pripisovali, ker nisem vestno gledal na zemljevid poleg Šoferja. Ni dosti manjkalo, da se nam ni endi pripetila nesreča, ko je stal naš avtomobil že čisto na robu neke zidanje "skarpe" ob železniškem tiru, debela pa ravno toliko. Ena kolesa avtomobila so se pa zarila v blato. Iz tega nepritegnega položaja smo bili kmalu rešeni, ko je vsakdo s svojo ramo in hrbtom samoglavni avtomobil naprej rnil.

Se sanjalo se nam ni, da so v onih gorskih krajinah tudi naši Slovenci. Ko se nismo vedeli kam obrniti, je naš podturnski Janez na cesti po slovensko zaklicil nekemu Šoferju, da naj ustavi. Bil vam je to rojak Sneler iz Brooklyna, ki nam je nekaj časa kazal pravo pot. Cudno naktiće!

Ob 1:30 popoldne je bilo dočeno mrzlo koso, ali "lunch." Skobacali smo se na nek hribček pod borovce, z ono veliko škatilo provijanta, nakar je dobiši vsak svojo porcijo pečene putke. Sobratu ministarskemu predsedniku se je tedaj pripet čudež, da mu je kurja bedra v rokah oživila in strijkala po bregu nitadol. Kakor bi trenil, sta bila zopet skupaj in bedrica je moralta za ta prestopek drago plačati! Brat predsednik je bil vsled tega še tako razburjen, da ni znaš lociti koze od srne. Pri nekem farmarju se je namreč pasla rjavkasta koza, pa jo je nam ves yesel kazal za — arno!

Valed izredno krasnega vremena so se nam naenkrat omehčala gria, da smo prilegli s povškim koncertom. Na vrsti je bila marsikatera znana pesem in zdravica (alejno smo peli

Vedno bolj in bolj je mirunal motor v ospredju našega avtomobila, ker je ſofer preveč gasolina spuščal, da smo jo držili kakor za stuvo. Na nekem hudem ovinku blizu mosta smo naenkrat obstali. Zapazili smo na veliki beli deski napis zemljave glavo in, vponimo, da po-kopalische ni daleč od ondukan, da je torej treba voziti počasi in previdno. Baš na drugi strani ovinka bi bil kmalu v nas zadel nek avtomobil.

Ko smo se peljali po lepi državni cesti čez Hackensack, N. J., je pričelo močno deževati, da je naše kovčke precej zmočilo. Vozili smo se dalje do Jersey City in vzel Cortland St. Ferry za prevoz čez reko Hudson. Točno ob 6. uri zvečer sem stal v New Yorku na Broadwayu pred počtnim poslopjem, kjer sem oddal neko pismo. Do Brooklynu smo vzel po čez Williamsburg most in dosegli tudi Williamsburg most in dospeli okrog 7. ure zvečer na naš cilj v Ridgewood, prevozivši iz Forest City, Pa., ravno 162 milj, od Clevelandu do sem pa 625 milj.

(Dolje prihodnjic)

Sentklairski paberki.

(Piše urednik.)

O državi Ohio se ne more trditi, da je povsem suha. Meseča septembra je deževalo skor vsak dan. Lastniki vinogradov se jezijo, ker bo slaba tratev, ljudje pa tarnačo, da bo letošnja kapljica zelo kisla.

Te dni sem čital oglas v nemem jolietskem listu, da stane ondi zgodnji ohijski krompir 95 centov bušelj. V našem Clevelandu ga moramo pa plačevati po \$1.40. Dobro bi bilo ohijski krompir naročiti iz Jolietja.

Tekoč leta 1924 je nesrečno za združenje slovenskih jednot. V enem samem mesecu (septembru) je na naši državi Ohio že na dveh konvencijah združenje z neko skikačko jednoto splavalo po vodi. Ni čuda. Preveč je tu deževja in preveliko jezera!

Moj nočni čuvaj Rjavček se je ruh in komurjev že popolnoma naveličal. Namesto istih kaj rad zoblja in uživa sladko kalifornijsko grozdje, privadil se je že tudi solate in kislega zelja.

Največje in najcenejše sveže kumare imajo v špecerijski trgovini na 6313 St. Clair Ave. Zadnjic sem kupil eno za 10 centov, ki je tehtala ravno dva funta; dolga je bila 10 palcev, debela pa ravno toliko. Ena taksa kumara, zadostuje za več oseb.

Tudi Triner se je v Clevelandu pocenil. V Kaminovem lekarni na vogalu Addison Rd. ga prodajajo po 98 centov steklenico; v Chicagu, kjer ga delajo, je pa po \$1.

Dne 26. septembra zvečer ob 5:30 uri sem takom 9 mesecov v Clevelandu prvič doživel, da mi ni bilo treba na St. Clairju čakati vseh vladarjev in univerzal. V naši državi je 1,120 kino gledališč. Za vzdrževanje, kaznilnic, poljopravnih in hiralnic, izdamo vsako leto \$15,000,000. V teh zavodih se nahaja 25,000 ne-srečnih državljanov. Sirov države je 10,618 cerkva raznih veroizpovedan. Imamo dalej 1,624 licenčiranih hotelov z 64,000 sobami skupaj, 10,424 restavrantov; dalej 1,400 inklinirjev, 4,690 ležarn, 8,500 zobozdravnikov in 7,500 zdravnikov. Naši farmarji so lansko leto pridelali 28,000,000 bušljev pšenice, 40,000,000 bušljev ovce in 180,000,000 bušljev koruze. Ohio ima zgrajenih cest v dolžini 8,500 milij, za novo gradbo istih in povečanje bomo izdali še \$110,000,000. Tudi zdravstveno stanje na naši državi je zelo povoljno, kajti na vsak smrtni slučaj imamo dva ročna skupaj.

Dobro se je odrezal oni konvenčni predsednik, ki je trdil, da se je vdeležil vsake seja glavnega odbora, izvzemši onih, ki se niso vrstile.

Neka slovenska učiteljica v Ljubljani bi rada znala, koliko

višjih slovenskih gospodinjskih sol imamo v Clevelandu. Iste je treba z lüčjo iskati, ker doleži še nimamo niti ene niti.

Odkar sem se preselil, hodim na kosiško k sosedu če cesto v restavracijo "Mila-vas." Primiži nas sedi petorica, ki ukrepa jedilno listo za prihodnjidan. Na vrsti bomo imeli ta teden: kislo zelje s fiziolom in ajdove krompirjeve žgance; kisrepo s krompirjem in pujskove parklige; ribniki gulaž s koruznimi žganci; kuhanje kumarice s krompirjem in vampke; pečeno mlečno kašo in jabolčni štrudel; kisla ledička z makaroni in pohane šnite. (Dober tekov stavka.)

Ce bo tečki teden v resnici vse to na naši mizi, bomo go spodinjo onega restavrantu imenovali za častno kuharico na celem St. Clairju.

Prostor za prodajalno

V najem se odda prostor za prodajalno v "Slovenia" poslopju na 805 N. Chicago Street, Joliet, Ill. Več pove "Cerkveni odbor," 810 N. Chicago Str., Joliet, Ill.

JOS. KLEPEC

Insurance — Real Estate — Loans
215 N. Chicago St. Phone 5768

JOLIET, ILL.

Edino slovensko podjetje te vrste.
Zavarovalni hiši in pohištva. Prodaje hiše in lotte. Pošilja in posluje denar. Javni notar za Ameriko in staro kraj. Se priporoča Slovencem in Hrvatom.

(Advertis. 38-41)

POZOR SLOVENCI!

Naprodaj imam hišo v slovenski naselbini Burgettstown, Pa. Hiša, ki je narejena za trgovino ima vsega skupaj 4 sobe in veliko tlakovano klet. Zrazen hiša je dobra voda in štala za dva konja in garaž za eno mašino. Lepa prilika za trgovnikov. K. S. K. Jednota ima svoje krajevno društvo tukaj. Z malimi stroški se hišo lahko preuredi tudi za privatno stanovanje. Do Pennsylvania je bližnje postaje je 12 minut. Za nadaljnja pojasnila pišite na lastnika,

Stefan M. Jenko,

Box 216, Bulger, Pa.

(Advertis. 38-41)

New-Yorško GROZDJE

Starim odjemalcem, kakor tudi drugim rojakom naznam, da bom tudi letos razpoljal newyorkško grozdje. Ako ste torej namenjeni napraviti si kaj grozdnega soka in ak hočete imeti res dobro pijačo, "LUBASOVE" harmonike imam tudi vedno valogi po najnižjih cenah. Importirane harmonike na eno, dve ali tri vrste, pripravne za mlade fantje, od \$45.00.

PIANE GRAMOFONE

kakor tudi popolna zaloge rol in plošč.

Pri meni boste dobili vsak muzikalni instrument, malii veliki

Za Srečo!

POVEST.

Sloven
FR. MALOGRADJSKI

(Nadaljevanje)

"Kaj praviš? Molčim naj? tvojem srcu ne sme biti nikdar prostora nevolji zoper odsta."

In še na smrtni postelji ji je priporočala:

"Gleda na očeta in rada ga imej."

Te besede so se ji bile vtisnele globoko v srce, te besede so jo izpodbjale in bodrile, da je pogumno izpolnjeval dolžnosti, katere ji je nalagala četrtazapoved božja, akoravno se nje ni kazal vrednega, jenega spoštovanja in njene ljubezni.

Nekoč se je bila zatekla tudi k župniku za svet.

Ta moder in previden mož ji odgovori:

"V tej stvari svetovati, ni lahko. Znano mi je, da trpiš, in občudujem te. Umevno je tudi, da se ti vzbuja želja, da bi se ločila od očeta. Toda tvoje oči je poleg vsega tega, da je velik nerodne, vendarle pomilovanja vreden človek. Bojim se, da se izgubi popolnoma, če ga zapustiš ti. Dokler si ti prijem, ima svoj dom; če grešiš na njega, ga ne bo imel. Če moreš, vztrajaj poleg njega; ako možno, ustreži njegovi želji. Morda bi ga predrugačilo bat to."

In Lojzika je vztrajala. Toda da bi ustregla očetovi želji — ne, tega ni mogla, temu se je upiralo njeno srce na vso moč. Da bi se bila odrekla Francetu, to se ji je zelo nemogoče.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgage zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgage zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgage zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgage zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgage zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgage zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po koncu, toda Komar in očir sta ga zadržala.

"Ubogo dekle, ki imas takega suroveza za očeta," je misil po tihem očir Majhen, spomnivši se Lojzike, o kateri so ravno pred govorili.

"Ho-ho-ho," se zakrohoča Komar. "Če Bog da, tudi ne zadnjic. Ta je pa res dobra. Ho-ho-ho, ho-ho-ho. Gril, vi ste ptič, da malo takih."

"No da. Saj precej me menda še ne bo konec," reče Gril, težko sopeč. Bil se še ni pomiril. "Da bi meni take zgave zabavljale. Premalo sem ga že. Se enkrat grem ven."

In res skoči po kon